

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 904/2016
18.04.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Јовановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миладин Гаговић, адвокат из ..., ради понављања поступка, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж 11/16 од 11.01.2016. године, у седници од 18.04.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж 11/16 од 11.01.2016. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Јагодини П 1541/10 од 05.03.2014. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован предлог туженог за понављање парничног поступка окончаног пресудом Општинског суда у Јагодини П 1045/08 од 31.07.2009. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1402/10 од 18.06.2010. године. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 106.750,00 динара.

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж 11/16 од 11.01.2016. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено првостепено решење.

Против другостепеног решења, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

С обзиром да је тужба у парничном поступку чије се понављање тражи поднета 21.03.2007. године и да је поступак правноснажно окончан пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године) у овом поступку примењује се ранији Закон о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04, 111/09). Будући да је одредбом члана 412. став 4. ранијег ЗПП прописано да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим је правноснажно одлучено о предлогу за понављање поступка, то је ревизија туженог дозвољена, па нема законских услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у смислу члана 399. у вези члана 412. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се одређено не указује на битне повреде поступка.

Пресудом Општинског суда у Јагодини П 1045/08 од 31.07.2009. године усвојен је тужбени захтев тужиоца АА и тужени ББ је обавезан да му на име стицања без основа исплати 3.394.236,00 динара, са законском затезном каматом од 15.07.2003. године до исплате, и да му накнади парничне трошкове. Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1402/10 од 18.06.2010. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена наведена првостепена пресуда у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу исплати наведени износ на име стицања без основа и у делу за трошкове парничног поступка. Првостепена пресуда је преиначена у делу који се односи на законску затезну камату.

Дана 03.12.2012. године, тужени је првостепеном суду поднео предлог за понављање правноснажно окончаног поступка, који је по налогу суда уређен поднеском од 26.12.2012. године. Тужени је захтев засновао на члану 422. тачка 9. ЗПП, односно да је сазнао за нове чињенице и доказе на основу којих би за њега била донета повољнија одлука у правноснажно окончаном парничном поступку чије понављање тражи. Као нови доказ тужени се позвао на извештај који је по његовом захтеву сачинила Служба за катастар непокретности ... од 29.10.2012. године и 30.11.2012. године, у којима је наведен историјат за КП бр. ... и ... КО ... за период од 1996. године до дана издавања извештаја. Првостепени суд је одржао рочиште по предлогу за понављање поступка, и одбио предлог туженог сматрајући да се не ради о новом доказу у смислу члана 422. тачка 9. ЗПП. Виши суд у Јагодини је потврдио првостепено решење.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су у побијаном решењу примењене одредбе члана 422. тачка 9. ранијег ЗПП, када је потврђено првостепено решење којим је одбијен као неоснован предлог туженог за понављање правноснажно окончаног поступка.

Наиме и по оцени Врховног касационог суда, докази на које се тужени позвао не представљају нове доказе који би били основ за понављање поступка у смислу наведене законске одредбе. Ово из разлога што је за податке о предметним катастарским парцелама, које му је на његов захтев сачинила Служба за катастар непокретности ... дана 29.10.2012. године и 30.11.2012. године, тужени могао сазнати и пре достављања ових извештаја, с обзиром да се ради о подацима који су јавни и може их прибавити свака заинтересована страна. Такође, у поступку извршења пред Општинским судом у Јагодини И 207/2001, тужени је имао у виду све податке који се односе на наведене катастарске парцеле у КО ..., на које се у захтеву позива. Из изнетог произилази да је захтев туженог за понављање правноснажно окончаног поступка правилно одбијен као неоснован, а ревизијом се неосновано указује на погрешну примену материјалног права и наводи да су у току вођења парничног поступка туженог заступали адвокати и да је тек ангажовањем последњег адвоката крајем 2012. године тужени сазнао да тужилац

кроз извршни поступак И 2882/10 од туженог жели да наплати новац који му не припада.

Ревизијским наводима којима се истиче погрешна примена материјалног права заправо се оспорава правилност одлука у парници чије се понављање тражи, као и у току ранијег извршног поступка и извршног поступка И 2882/10, на које се тужени не може позивати у ревизији изјављеној против решења о понављању поступка.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 405. став 1. у вези члана 412. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић